

[Føged.]

om man i lighed med enfamilieshusene kunne finde et mere håndfast kriterium som grundlag for beregningerne. Jeg vil altså henstille, at vi drøfter dette spørgsmål.

Der er jo udvalg, der i øjeblikket arbejder netop med tofamilieshusenes problemer, og så længe de arbejder — jeg har forstået, at de vil være færdige i løbet af en måneds tid — må det være rimeligt, at vi i ligningslovsudvalget får de oplysninger, som der kan være brug for også med hensyn til ejerlejlighederne. Jeg finder ikke, at den løsning, ministeren har foreslået, er ubetinget rigtig.

De forskellige ændringer af ligningsloven i forbindelse med boligreguleringsloven har jeg altså ingen særlige bemærkninger til.

I lovforslagets § 1, nr. 5, foreslås en ændring i reglerne for skatterådene beføjelser, således at skatterådene ud over landet i lighed med de københavnske skatteråd kan foretage en andenbehandling af selvangivelserne. Når en sådan andenbehandling i København nu er en skatteydere's ret, kan jeg ikke forlige mig med, at dette ikke også skal være tilfældet ud over det ganske land, og jeg finder ikke ministerens argumentation tilstrækkelig overbevisende til, at den umiddelbart kan accepteres.

Man må da håbe, at skatterådene i al almindelighed udfører deres arbejde på en sådan måde, at skatteyderne normalt føler sig korrekt behandlet. I modsat fald vil det være rigtigt, at skatteyderen kan anmode om en ny behandling, og hvis den nye behandling stadig falder således ud, at skatteyderen ikke kan acceptere, må næste klage være til landsskatteretten. Ved en sådan ny praksis har man i København undgået et stort antal landsskatteretssager. Man har altså her påtaget sig dette arbejde, og ganske vist har man derved forøget sin egen arbejdsbyrde i skatterådene, men samtidig er der sket en tilsvarende nedgang i klagesager til landsskatteretten. Hvorfor skulle noget lignende ikke kunne gennemføres ud over landet? Venstre ønsker altså, at det skal være en ret for skatteyderne og ikke den nådesag. Skatterådene skal arbejde under det ansvar, at sagerne i videst muligt omfang skal kunne klares lokalt og så vidt muligt uden henvendelse til højere instans.

Vedrørende lovforslaget om skattefri af-

skrivninger har jeg kun få bemærkninger. Venstre tiltræder forslaget om, at der for ejerlejligheder skal være de samme regler angående udskiftning og installationer som for en- og tofamilieshusene.

Når finansministeren samtidig i sin fremsættelsestale omtaler de nærmere undersøgelser vedrørende de skattefrie afskrivninger og giver udtryk for det ønskelige i eller måske endda bebuder visse ændringer, ja, så er det sådan set med nogen forbavelse, at jeg ser det. Det vedrører jo ikke det lovforslag, vi har her, og når der altså kommer en udtalelse, må det vel være, fordi finansministeren mener, at vi skal tage problemet op allerede nu. Hvis vi tier om det ting, finansministeren har sagt, har vi vel nærmest bundet os til at have accepteret det, og det er altså ikke tilfældet.

I den forbindelse er jeg altså en lille smule skuffet over finansministerens tale om afskrivningerne og den måde, hvorpå de virker, og jeg synes heller ikke, det falder helt i tråd med, hvad den højtærede statsminister for nylig har udtalt. Jeg tror, det var den 21. september, statsministeren var til et møde med Industrirådet, og dengang udtalte statsministeren:

„Jeg tror også, at de mere liberale afskrivningsregler, vi har haft i denne periode, har været en positiv og stimulerende faktor. De har været nyttige, og det er en stimulans, som vi bør fastholde også i de kommende år. Jeg er endda tilbøjelig til at sige, at vi bør overveje mulighederne for at gøre afskrivningsreglerne endnu bedre som stimulans for produktion og effektivitet.“

Jeg tilføjer, at ministeren derefter siger, at der kan være regler, som er udformet på en sådan måde, at de på visse områder har haft utilsigtede virkninger.

Men altså forinden dette giver statsministeren udtryk for, at han vil overveje mulighederne for at gøre afskrivningsreglerne endnu bedre. Vi vil med stor interesse afvente et udspil, hvorefter afskrivningsreglerne bliver endnu bedre, og håber, at det er statsministerens udtalelser, der sådan set bliver de gældende i stedet for de lidt pessimistiske, tilbageholdende og tilbagetrækkende udtalelser, som finansministeren er kommet med.

I finansministerens udtalelser omtales de